

Х

Щастя — дитина мала
З оком, як клопоть блакиту.
Нарвала див-зілля, чар-квіту
В подолок і йде до села.

Люди на полі. З-під стріх
Сіра нудьга визирає.
Щастя квітки вибирає
З подолку й розкидує їх.

Вечір. Йдуть люди з робіт.
З паші худоба вертає.
Копіт дорогу вкриває,
В'яне столочений квіт.

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії», 1990](#) . [Цикл «Intermezzo»](#);